

akademický rok 2017/2018

Diplomová práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA. Dana Dvořáková

Název práce: Politika vody

Slovní hodnocení:

Dana Dvořáková se již několik posledních let svého studia profiluje především jako tvůrkyně videí s dokumentárními prvky. Kamera je pro ni příležitost, jak se dostávat do kontaktu s lidmi, o které se zajímá, ale také s přírodou, která se ostatně (v jejích nejrůznějších podobách) v jejím hledáčku nalézá nejčastěji. Přestože se formálně a technicky během studia zdokonalila a naučila se samozřejmě zvládat práci s kamerou, využívá ji nesofistikovaně a skromně. Někoho to může iritovat, ale jako výstižné, nikoli pejorativní označení charakteru její práce bych chtěl použít termín „poloprofesionální“. Pro mě samotného byla poloprofesionální dlouho synonymem pro polovičatost a jako taková vždy symbolem něčeho nevhodného. Postupně jsem však změnil názor a naučil se na takové práce dívat, přemýšlet o nich a oceňovat je. Poloprofesionální je hybridní identita, která může strategicky těžit z techniky a zkušenosti a zároveň amatérského nadšení a etosu DIY. Poloprofesionální přístup je dnes v neposlední řadě odvážnější než otřepané „povyšování“ lo-fi videí a glitche, které je bezpečnější proto, že je zcela jasně žánrové, zařaditelné pod vágní kategorii experiment a nějak automaticky považované za „umělecké“. Dana Dvořáková točí, jak v dané chvíli nejlépe umí, na nejlepším zařízení, které jde zrovna půjčit ze školní půjčovny techniky, ze stativu a v čase a světelných podmínkách, které jí umožňuje její pracovní vytížení - je praktická. Mohlo by se zdát, že nesleduje současné postupy v tvorbě videí, ale není to tak.

Dana aktivně několik let provozuje a kurátoruje galerii Monomach a dobře ví, co znamená „provoz“ a často se střídající vizuální trendy u takzvaných „emerging artists“, které vystavuje. Její vlastní tvorba je však touto zkušeností kurátorky, snažící se podchytit tep doby, jen pramálo ovlivněna. Dana nespekuluje a omezuje se na základní prostředky.

Politika vody je jistě poněkud nízkorozpočtově „televizácká“, ale nemohu si pomoci a znovu nezopakovat, že to vnímám jako určitou devizu. Již v bakalářské práci vytvořila video, které mělo také blízko ke klasickému televiznímu dokumentu „o fauně“, jenže natáčení zvířat v zajetí, tak nezvyklé pro filmy o „nespoutané divočině“, bylo tíživým,

nicméně zásadním detailem, který pro mě dělal její video závažné a hodnotné. V současné práci o vodě si Dana nezvolila cestu diskurzivní videoeseje o globálních změnách klimatu - okázale environmentální - s drastickými záběry z jižní Afriky nebo Sahelu, staženými z internetu, ale se svým snoubencem objela několik remízků za vesnicí, odkud pochází anebo struh a vodních děl za humny na Moravě či v přespolečných Čechách. Považuji toto rozhodnutí za správně zvolené.

Přesto, že se práce Dany Dvořákové jmenuje Politika vody, jde podle mě spíše o poetické video. Text voiceoveru vnímám jako poesii, ne jako politický komentář nebo investigativní rozkrývání skrytých vztahů a vazeb. Dovedu si představit, že by komentáři mohla věnovat více času a péče a zpřesnit ho buď jako poezii, nebo naopak hlouběji informativní text. Magisterskou práci (obecně) nepovažuji za dílo, které by mělo nutně být završením, arcidílem, ale něčím, co je kvalitním výstupem a zároveň udrží absolventa ponořeného v tvorbě a nutí ho na magisterskou práci navázat. Myslím, že to diplomová práce Dany Dvořákové splňuje.

Přál bych Daně, aby si dokázala udržet a rozvíjet podobnou poloprofesionální i v prostředí české televize, kde teď nově pracuje, aby se její autorská "televizáckost" nestala tou reálnou televizáckostí ČT.

Otázky k rozpravě:

Jste zapojena do environmentální problematiky i skrze jiné prostředky než je umělecká tvorba a jak se tyto angažmá liší?

Závěrečné hodnocení:

Diplomovou práci navrhuji k obhajobě

Návrh klasifikace:

B

Posudek vypracoval(a):

Datum:

Podpis: